

Primera fusió de caixes catalanes, amb recels

Caixa Girona s'afegeix al projecte de fusió de Caixa Sabadell, Caixa Terrassa i Caixa Manlleu anunciat abans de l'estiu. Serà la primera gran unió d'entitats catalanes. Un repte que no pot defugir ni perills ni de crítiques d'alguns sectors.

L'etern projecte de fusió de les tres entitats financeres de fundació pública de Catalunya –Caixa Catalunya, Caixa Tarragona i Caixa Girona– va passar a formar part dels impossibles la setmana passada. Tant els dirigents de l'entitat com la societat civil gironina temien que una integració amb Caixa Catalunya –una aposta més política que no pas econòmica– acabés absorbint Caixa Girona i l'obligués a prescindir de la xarxa d'oficines pròpia. I tot plegat, malgrat que el nou president d'aquesta entitat és el socialista Manel Serra i que, per tant, totes dues caixes estan controlades per diputacions en mans del PSC.

Pels motius que fossin, i sota una pressió política considerable, l'entitat gironina va trencar els motlles previsibles per comunicar que s'afegia a l'anunciada integració de Caixa Sabadell, Caixa Terrassa i Caixa Manlleu, que s'ha de cloure aquest desembre. Serà el tercer grup financer de Catalunya per volum d'actius, amb més de 34.500 milions d'euros (12.380,5 dels quals provenen de Caixa Sabadell, 11.842,4 de Caixa Terrassa, 2.629,7 de Caixa Manlleu i 7.714,5 milions de Caixa Girona), i el vuitè de l'estat espanyol. Els actius de l'entitat se situaran encara lluny de les grans caixes de l'estat espanyol, com ara "la Caixa" (260.827,3 milions) o Caja Madrid (180.970,9 milions). Pel que fa als dipòsits, la nova caixa ocuparia la sisena posició, atès que aplegaria

27.207,3 milions d'euros. Quant als beneficis nets atribuïts, la caixa resultant sumaria 123 milions d'euros (42 milions d'euros de Caixa Sabadell, 49 milions de Caixa Terrassa, 6 milions de Caixa Manlleu i 26 milions de Caixa Girona).

La decisió de l'entitat gironina, que feia un mes i mig que l'estudiava, va adreçada a crear una entitat "més sòlida i solvent, amb més dimensió i capitalització, per afrontar amb més garanties els reptes de futur del sector", segons que va explicar el director general de Caixa Girona, Jordi Blanch.

La fusió compta amb el vist-i-plau del departament d'Economia de la Generalitat i del Banc d'Espanya, que, segons l'entitat gironina, han valorat "molt positivament el projecte, consi-

derat com un model de referència en el procés de reordenació del sistema financer". L'organisme regulador, a més d'aprovar el pla, hi ha de donar suport a través de la concessió d'ajuts públics aportats mitjançant el Fons de Reestructuració Ordenada Bancària (FROB). La quantitat exacta de la injecció de líquid es concretarà més endavant.

Ara bé, com qualsevol procés d'integració, les entitats assumiran un cost laboral derivat de les noves sinergies. Segons els primers càlculs, d'una plantilla total de 4.926 treballadors, uns 550 hauran d'abandonar les entitats mitjançant processos *no traumàtics*, principalment prejubilacions. Una reducció de personal que servirà per a ajustar el nombre d'oficines que ara s'encavalcarien: se'n tancaran unes 200 de les 973 oficines que avui sumen totes quatre entitats. Els sindicats, en canvi, eleven el cost de reajustament de plantilla fins a un interval de 700 a 800 treballadors.

El repte de l'arrelament al territori. El principal perill d'una fusió d'entitats tan vinculades al territori d'origen és la dilució de l'obra social. Des que la paraula *fusió* va passar a un primer pla, que les caixes implicades s'han esmerçat a donar garanties que el matrimoni no els farà perdre la personalitat al seu territori natural.

La fórmula acordada per blindar aquest arrelament és la creació d'uns serveis centrals unificats, que en cap cas no implicaran la desaparició d'aquests serveis a cada entitat. Serà com tenir

Caixa Girona finalment s'ha desvinculat de l'altra travessa de fusió, amb Catalunya i Tarragona.

La nova entitat serà el tercer grup financer de Catalunya per volum d'actius

una casa matriu i diverses cases més petites amb un funcionament totalment autònom. D'una altra banda, es crearan comissions pròpies i separades per "salvaguardar l'arrelament en cadascun dels territoris d'origen i la gestió de l'obra social".

Un altre factor que podia perjudicar les entitats després de la fusió era que perdessin la imatge de marca per integrar-se en una de grup. Per evitar un distanciament als seus territoris d'origen, s'ha acordat que es mantindrà la marca de les quatre caixes implicades en la seva zona d'influència, mentre que a les àrees d'expansió actuaran amb una altra marca comercial unificada complementària.

Recels del món empresarial. Si Caixa Tarragona ja va topar amb el rebuig d'un munt d'agrupacions empresarials en saber-se les negociacions amb les altres dues caixes públiques per a una fusió, l'anunci de Caixa Girona no ha deixat indiferent el teixit empresarial gironí, malgrat que la fusió sigui amb entitats privades. La Federació d'Organitzacions Empresarials de Girona ha expressat preocupació

perquè Caixa Girona no pugui mantenir la independència i l'arrelament al territori.

La Cambra de Comerç de Girona es mostra més confiada en la capacitat de negociació dels directius de l'entitat per blindar la identitat i, si bé la cambra entén els motius del consell d'administració de Caixa Girona per adherir-se a la fusió, adverteix que "la vinculació amb el territori és molt forta, i fins ara l'única raó de ser de Caixa Girona eren les comarques gironines".

Després de la primera fitxa... La primera fitxa moguda al tauler de joc del sistema financer català ja s'ha mogut. Però la partida no s'ha acabat, ni de bon tros. Els altres jugadors resten pendents de moure peça.

El moviment més previsible pot venir de Caixa Catalunya, Caixa Tarragona i Caixa Manresa. Si culmina el procés de fusió que negocien, el nou grup seria la segona entitat d'estalvi del país. Caixa Manresa s'ha resistit sempre a afegir-se a cap projecte de fusió, i ha fet gala, merescuda, d'unes xifres solvents que li permetien de caminar bo i sola. Però el nou escenari financer

mundial, afegit a les pressions no reconegudes del Banc d'Espanya i també dels executius espanyol i català per a impulsar fusions, han dut l'entitat del Bages a enfilar-se al carro i pensar amb qui els convé més de ballar.

Inicialment, s'havia especulat amb Sabadell, Terrassa i Manlleu, on Manresa encaixaria molt bé per crear un grup financer de la Catalunya central. També hi jugava a favor el fet que Caixa Catalunya desperta més recels en el sector a causa de la seva situació més complexa pel que fa a morositat i a actius disponibles.

Però potser han canviat de nou les regles del joc. De tota manera, Caixa Manresa no ha explicat oficialment quina política seguirà en aquest sentit, i sobre el paper encara són especulacions més o menys encertades.

Mentrestant, Caixa Penedès continua buscant un soci fora de Catalunya, amb un interès especial a l'Aragó i Navarra, i Caixa Laietana manifesta reiteradament el desig de continuar en solitari davant del que considera bona situació del seu balanç.

"La Caixa" no participa en aquesta partida. Abans de final d'any se sabran els següents moviments i es concretarà el futur del primer grup que ha fet el salt sense saber la fermesa de la xarxa.

Gemma Aguilera

Breus

Halcón Viajes absorbeix el grup valencià Gheisa

La reducció dels moviments turístics s'ha cobrat una víctima de rellevància al País Valencià. El grup Gheisa, amb 37 agències disperses per tot el territori valencià, ha fet públic un acord pel qual passa a formar part de Viajes Halcón, la xarxa d'agències del grup turístic Globalia, de la qual formen part firmes com l'aerolínia Air Europa, l'operador turístic Travelplan o el grup d'hotels Oasis. L'empresa valenciana deixarà d'utilitzar la marca Viajes Gheisa, si bé la direcció de Viajes Halcón té previst de mantenir-ne totes les oficines, com també els llocs de feina.

Punta Cana, a la República Dominicana.

Viajes Gheisa va nàixer el 1989, de la mà de José Manuel Baixauli i d'aleshores ençà ha desenvolupat un model d'agència en franquícia. Avui, a l'estat espanyol, compta amb 45 agències.

5.500 signatures contra l'impost de successions

El manifest per l'abolició de l'impost de successions a Catalunya, que es pot trobar a www.nosuccessions.org, ja ha rebut el suport de 5.500 persones. L'objectiu de la plataforma és aconseguir la reducció en un 99% de l'impost de successions de Catalunya, que pot representar un 30% de l'herència, per posar-lo al nivell d'algunes altres comunitats autònomes i de la resta de països europeus. La plataforma denuncia que en matèria tributària no existeix la ILP i que els únics que tenen accés al Tribunal Constitucional són els parlamentaris que defensen els impostos.